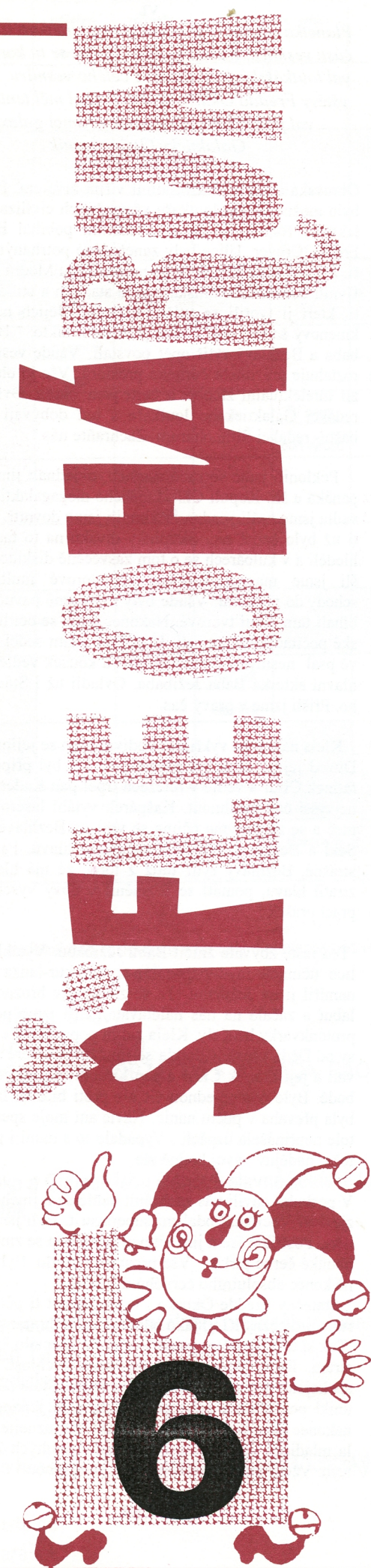

ČTVRTEK 6. ČERVENCE 1995

Planetka Chrudim je obyčejnou planetkou v odlehle části vesmíru. Každý galaktický rok se tu koná festival loutkářských civilizací z celého vesmíru. Do návštěvy Freda Okurky a jeho přátel měl tento festival pouze lokální význam v rámci galaxie.

Galaktický Ottův slovník

Obrovská megapolis Chrudimi vířila životem. Po ulicích bylo možné potkat loutkaře všemožných civilizací a intelektuály rozličného ražení. Mezitím pobíhal Batman a Freddy Cruger. Ulice byly zaneřáděné potrhanými scénáři. Ztratili jsme se do obřího mrakodrapu Modrá hvězda. Uvnitř seděla chrudimská porota starších a ctihodní kmeti, kteří ji tvořili se tvářili ustaraně. Jejich náčelník a kmenový šaman pak k nám promluvil takto: "Baba Ježibaba a Bezhlavý rytíř opět povstali. Všude vesmírem se roztahuje prázdnota černého prostoru. Vše je ohroženo. I zlí intelektuální zloobři a čerti jsou všude. Ovládli už i redakci Galaktického loutkaře a teď dobývají poslední baštu - redakci Šifle oharum. Zachraňte nás."

Poklonili jsme se radě starších, objednali jim jednoho panáka a šli. Kopuli Chrudimského megagalaktického divadla jsme našli snadno. Vstoupili jsme dovnitř. Na jevišti už bylo černé nic. Skupinky diváků na to fascinovaně hleděli a v kuloárech se o tom zasvěceně diskutovalo. Našli jsme magneticko-kvazi -prostorové multimediální schody do podzemí. Všude byly rozvěšené pavučiny a pobíhali tam divní tvorové. Nakonec jsme se ocitli v obrovské počítačové místnosti. U počítačů tam seděl a bezhlavě psal nesmysly Bezhlavý rytíř a kousek vedle pak byla hlavní aktérka Baba Ježibaba. Ovládli už i Stanislavského. Přišli jsme v pravý čas.

Kleia najednou vykřikla. Podíval jsem se jejím směrem. Důvod jejího děsu byl nasnadě. U zdi byl připoután její tatínek Císař a vedle v řetězech trpěl pan Kadeřávek. Byl nejvyšší čas zasáhnout. Kašpárek vytáhl laserový supermeč a se zavřenýma očima se vrhl na Bezhlavého rytíře. Sekl a Bezhlavý rytíř měl najednou hlavu. Pak to bylo strašné, Bezhlavý rytíř totiž z toho, že má hlavu úplně ztratil hlavu, pomátl se a změnil v nový vysoce účinný prací prášek.

Teď ještě zbývalo zničit Babu Ježibabu. Vytáhl jsem velice účinnou rayd-vizír-colón-tix-merkur-lanza pistoli a namířil ji na Ježibabu. Ta se změnila v hroznou bitevní labuť a začala na nás nalétávat. Pálili jsme po sobě až protonkvarky bzučely. Kleia zatím popadla naše zlaté vlasy od Děda vševěda, dotkla se jimi řetězů které vyanihovali a její tatínek Císař a pan Kadeřávek se octli na svobodě. Bylo nás najednou víc, ale proti bitevní labuti nám byla převaha v počtu nanic. Navíc ani moje speciální pistole nepřinášela úspěch. Vypadalo to s námi i přes počáteční nadějný vývoj hodně zle.

V poslední chvíli nás zachránil náhle se z jiného rozměru zjevivší Vocilka. Podal mi superazurit. Byli jsme zachráněni. Postříkal jsem jím bitevní labuť a ta se změnila v lehoučké černé pírkó... Vše prosvítalo světlo. Byl to konečně konec absolutního černého divadla.

"Statečný Fredde Okurko, je mi ctí dát ti půl galaxie a ruku princezny Klei, jako odměnu za záchranu vesmíru..."

Tak si to zase frčím galaxií ve svém speciálu Harlejmonstrum. Radši dodržuju předepsanou rychlost. Kašpárek spokojeně podřimuje na sedadle vedle. Ptáte se, jak jsem unikl poslednímu nebezpečí. Nebylo to jednoduché, ale nakonec jsem se po anglicku ztratil. No uznejte, to by byla mladická nerozváženost ženit se v pouhých 22 586 letech. Vždyť mám ještě celý život před sebou.

End

KOMEDIANTI, KEJKLÍŘI, ŠAŠCI, MUZIKANTI, BAVIČI, KOUZELNICI I VY OSTATNÍ

!!!!

Pozor! Pozor! Dnes bude pouť. Program bude bohatý a zajímavý. V 15.00 hodin zahájí pouť litevský soubor Vaiku se svým kusem NATIURMORTAS STILIUJE... v DIVADLE K.P.. V 15.30h. vypočodujeme svorně z budovy divadla, kde nás na schodech bude čekat dechový orchestr a v čele s ním vyrazíme směr městský park. A co uvidíte v parku? Soubor Čmukaři, soubor 1+1, seminář A a možná přijde i kouzelník. Dobrý, co? Prostě o zábavu a pobavení je postaráno. Kdo by přece jen chtěl ještě nějakým svým povedeným kouskem přispět, ať přijde v době od 14.00 do 14.30 hodin NA SCHODY PŘED DIVADLEM K.P.(což platí hlavně pro semináře).

Divadelní pouti zdar, zdar, nazdar ! (Jen aby to nebylo - NO NAZDAR!)

TO SOBĚ I VÁM PŘEJE
KOORDINÁTOR PETR MLÁD.

Na rozloučenou

"Pane redaktore," ozvalo se a než jsem zaostřil, tak mi někdo natáhl na hlavu bílou dámskou punčochu, takže jsem vypadal jako kříženec Křemílka a Vochemůrky. "Půjdete si do banky vyzvednout cizí úspory?" Byl to jeden Podivín (ne podivín, ale Podivín) zovoucí se Michal. Umisťoval právě s několika dívkami dílo semináře E před vchod do divadla. A dodal, že jejich díla je možno zhlédnouti i za (před Pippichem za Pippichem nikdo nesmí stát, nebo ... víte co) a v Husovce. Takové ty ztřeštěnosti happeningového stylu bývaly kořením těch několika málo volných chvil našeho pobytu tu. Věci dříve běžné se, zdá se, opět začínají vracet do běžné reality zběsile pádícího chrudimského týdne. Jen houšť!. Patří to sem a chybí to tu.

Bodie

Šifle obárum news

15 - 18 hodin LOUTKÁŘSKÁ POUŤ

15 - 15.30 DIVADLO KARLA PIPPICHA
NATIURMORTAS STILIUJE ...

Vaiku - Muzikins - Teatras -
Studija, Vilnius Litva

15.35 průvod od divadla
do Městského parku

15.45 - 18 Loutkářská pouť
Loutková představení -
nafukování balónků - výroba
loutek- představení seminaristů
- představení diváků (mezi s
sebou) - orchestr (pakliže budet
mít s sebou hřebeny a toaletní
papír) a mažoretky (pakliže
dívký budou podarovány
květinou od přítomných
mužských pohlaví) - využití
romantických zákoutí 1 -
využití romantických zákoutí 2 k
k vymýšlení nových pěkných
protě se líbících loutkových
představení (nejlépe s loutkami)
- příležitost pro všechny, kteří se
chtějí přiučit :

- hře s loutkami

- hře bez loutek

- hře na kytaru

- hře na harmoniku

- hře na hřeben

- hře na pokličky

- hře na sebe

- hře na hodné

- hře na chytré

- hře na milé

ale taky na :

- silné

- tvrdošijné

- usilovné

- hledající

- narážející

- odrážející

- ale pořád být lidmi (lidmi
blázny), kteří chtějí

18 - 18.30
19 hodin

Oficiální závěr přehlídky
Překvapení v Modré hvězdě

Loutkářská Chrudim se nám nachyluje ku koncům neodvratným. Co dál?

28.-30. července **DIVADLO V TRÁVĚ** - doufejme, že příjemné setkání v bechyňské klášterní zahradě.

2. října 1995, 8.30-13.00, **DIVADLO ŠKOLE** - další z cyklu setkání divadelních inscenací s dětmi a školami, tentokrát v Památníku národního písemnictví v Praze na Strahově, pořádá Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež **DOBŘE DIVADLO DĚTEM**.

6.-8. října 1995 **PŘELET NAD LOUTKÁŘSKÝM HNÍZDEM** - přehlídka nejlepších amatérských a profesionálních loutkářských inscenací českých zemí, a to sice v Dejvickém divadle, Zelená 15 A, Praha 6.

1.-3. prosince 1995 **FAUSTOVÁNÍ** - přehlídka loutkářských inscenací pro dospělé spojená s dílnou tvořivého divadla. Odehraje se v bechyňském kulturním domě.

O dětech a s dětmi

Strávil jsem zajímavé dvě hodiny povídáním si s Ivonou a Jirkou o jejich zkušenostech z dětského semináře. Původně jsem si stanovil za cíl získat materiál k článku shrnující mé postřehy ze všech diskuzí, které tady byly vedeny na téma dětský divák, dětské divadlo nebo dětský herec. A teď znovu zdůrazním obrovské pozitivum skutečnosti, že takoveto hovory tady jsou.

Bohužel, po příjemném rozhovoru se sympatickými lektory ze semináře jsem zjistil, že moje ambice na zobecnění problému nebude uspokojena. Přečtete si uvnitř novin záznam a hodnocení dětských diváků, jak je zaznamenali lektoři (je to sice malým písmem, aby se vešlo vše, ale namáhejte si oči). Názory dětských diváků jsou fascinující svou přesností a silou postřehu. Jenže ony mají i tu vlastnost, že děti je neformulují slovy. Lektoři si samozřejmě s dětmi v semináři hráli a až ve hře byly děti schopny "vybavit" si představení (cituji : Vytváříš s nimi magický prostor, ve kterém jsou schopny si divadelní zážitek, leckdy jinou formou, zopakovat.) a v okamžicích, kdy lektoři hru přerušili (cituji: Nikdy nemůžeš takovou hru nechat doběhnout do konce, pokud se chceš dětí ptát.), dokázali děti vidět představení v širokých souvislostech a pojmenovávat ho i slovně. Pokud ovšem v nich představení vyvolá zneklidnění a nepostrádá smysl a jsou tam vztahy. Tato tři slova byla velice frekventovaná v našem hovoru.

Nicméně zkušenost s dětmi prostě nejde uchopit slovy. Ona se neustále vyvíjí a překvapuje, tak jak si

děti hrají. Nejsme zas až tak rozdílní, my dospělí a děti. Každé podcenění tohoto vztahu pak zákonitě vede ke kolizi. Budme tedy zodpovědní při práci na představení ve všech jeho technických složkách: v řemesle, protože to je prazáklad dobrého představení, a znovu opakují, nepodceňujeme je .

Jaroslav Jr. Stuchlík

Při svých zkratkách divadlem Karla Pippicha, kdy - hlavně při spěchu a dešti - chodím na malou scénu sklepem divadla, mijím takovou - řekl bych - malírnu. Tam sedí paní Kamila Skopová. Pořád. Vymyslela všechny ty malůvky, skládačky - které také tiskla - panely, věže, které bylo ještě potřeba omalovat, a já nevím, co ještě. Vy jste si zároveň továrna, paní Skopová. - "Jsem." - Nejenže všechno vymyslela, ale přivedla to i do tvaru, v jakém to známe. Po pracovní době (teda po tomhle všem) od 20:00 do 24:00 zhotovila zvonečky s Kašpárkem, které si kupujeme - ona sama, pochopitelně (k tomu stačí přece než jedna továrna) - 200 kousků (!) a včera ještě 30 pro Litevce. Zatímco jsem si s ní povídal, měla na ponku stále jeden a týž zvoneček. Ono to nesmí přischnout k sobě - pochopitelně -, tak se do toho fouká a mává se tím, aby se to potom už napořád kinklalo. Teď už se zabývá podobou obžinek (to je staročeský tvar slova dožínky - když nebudou oblečeny do soc. kečupu, nemusí se přece už jmenovat dožínky a je jim třeba vymyslet novou tvář), dneska začíná, neboť včera v noci dodělala poslední zvonečky, tak už může.

To jen abyste věděli.

Petr

Hudební divadlo Svitavy - Bajaja

Šaškokrál Matěj Šefrna a pachole takové jeho - děvče pro všechno Pavla Svobodová jsou vypravěči pohádky Boženy Němcové - této, jejich. Matěj Šefrna otevírá komunikaci s námi, diváky, a se svojí společnicí kódem podobným tomu, jímž vládne Jiří Suchý. Podobně jako on jím jedná expresivně (jakoby civilně) a klauniády nedorozumění vyvěrají vždy z potřeb a podoby situací a situace vytvářejí. Tak jako u všech komiků a hráčů, které si pamatujeme a schraňujeme je ve svých fonotékách. Umí slovem vytvářet novou skutečnost - tak suverenní, že psát o tom je vždy nedostatečné a jenom se o to pokusit smím jen s tímto vědomím. Jeho muzikantskému umu, tak jak ho v této hře uplatňuje, by ale přece jenom lépe slušelo piano než koncertní klavír, musíme ale pochopit, že volba nástroje se neřídí vždy typem divadla, ale i momentální možností. Pavla Svobodová umí a čím dál lépe - nebo podstatněji, protože... to právě nevím, čím se například komik grotesky vzedme nad svoje

kupříkladu milovnické okolí a rozehrává nejen existenci sebe (což i milovníci dovedou jen v nejlepších případech), nýbrž i rekvizit (karet, peněz i bot jako Chaplin)... no a tak i Pavla.

Ke konci hry, při peripetii s ošklivým princem, bych si přál - potřebuju - toho prince vidět, jelikož nemám zážitek z jednání nejošklivější princezny - jedná zbůhdarma. Ale já věřím vypravěčům a přijímám to z důvěry a na základě sugesce, která byla konkrétní. Drive večera a vynalézavost protagonistů je kapitálem. Zde - abych se pokusil být co možná nejpřesnější - dlouhými penězi, jak říkají Židé. To jsou ty investice, které se nepřestávají vyplácet, ba vyplácejí se víc a víc přímo úměrně s uplýváním času.

Petr Vydra

LUŠŤOVKY

Tajenka: Kašpárkovo pometlo zametlo
výherce: L. Janovský

Kvíz

správné odpovědi: 1b, 2c, 3c, 4a, 5a, 6b.

výherce: A. Přikrylová

Závěrečný oběd

Poslední den na Chrudimi nás kluboví šéfkuchaři uctí: filé s brambory

Dobrou chuť!

Jubilanti

My přejem Vám, my přejem Vám, vše dobré k narozeninám!

Dovoluji si (možná neoprávněně, ale přece) vzít slovo. Chci popřát člověku, kterého mám nesmírně ráda a který mě naučil vidět, slyšet, cítit a chutnat loutkové divadlo, k jeho (pro mě naprosto neuvěřitelným) sedmdesátinám.

Jeho kumšt a láska k divadlu i k lidem je něco, co se jen tak nepotká. Kdo měl štěstí být s ním jenom chvílku, musel mít pocit, že se setkal zároveň s kouzelným dědečkem, s panem Werichem, s Pánem Bohem a ... na co jsem zapoměla, si doplňte sami. Největší poctou pro mě a mého kolegu Jardu Motyho bylo, když nám do naší knihy "Má dáti - dal" napsal: "Jsem hrdý na své bývalý žáky vy Volové." Posílám mu velkou pusou a dovolím si i za Vás říci:

Milý Jene Dvořáku, již ve třech letech majiteli rodného loutkového divadla, ty, kterému osud či kdo vepsal nikoli do dlaní, ale do srdce, zdráv buď, zdráv buď, zdráv buď! Připijeme Ti dnes večer v Modré hvězdě, tak ať se Ti neškytá.

Tvoje a vždycky Tvoje

Dáda

Povíání

Tentokrát večer - rovněž u kávy.

Tulák domeček - ZUŠ Žamberk

Pěkná práce s dětmi. Čisté. Soustředění na drobný detail. Konec se ale nějak rozplynul, jako kdyby to jen dopovídaly. Dramaturgicky to mohlo jít dál.

Když sedí měsíc na střeše - ZUŠ Děčín

Působilo to prázdným dojmem. Proč název Měsíc...? Scénář? Dramaturgie? Dramatika?

Třináctery hodiny - ZUŠ Žerotín

V jejich pojetí chybí téma, které by neslo a posouvalo děj. Co to je? Trpká groteska, legenda, absurdita?

V čem?

O pejskovi a kočičce - DUHA Polná

Základní otázkou je, o čem a proč hráli. Zdá se, jako kdyby si nepřčetli text.

Plyšová hromada na závěr úplně zastínila smutnou panenku, dokonce i pejska a kočičku, o kterých to vlastně všechno je.

Klauni? Proč?

Kultivovaný projev. Ovšem odhadnutí toho, kam až můžu a co můžu, je otázkou každého, kdo se rozhodne předstoupit před diváka.

Bláhové pohádky - C Svitavy

Klíč k převedení textu (literatury) do divadelního tvaru - fantazie a poetika textu je transponována do fantazie a poetiky hudebního ztvárnění inscenace. V tomto představení je navýsost vidět, že lidská osobnost může na jevišti působit jako artefakt (odkaz na debatu viz několik dní zpět - sám za sebe na jevišti). V určitém momentu se však přestal dodržovat nastolený princip, jako bychom cítili opuštění roviny slepce. Chybí protitéma, ale víme nebo cítíme, že záměrně. Je to jakási hra na ostří nože, jako kdyby to nechtěli doříct.

Krysař - KAPKA Plzeň

Herci působí velmi autenticky, hrají o život. Někde je ovšem chyba, loutky jsou nošeny a herectví je jaksi dovnitř, i když smyslem bylo vyvolat emoce u diváků. Jedná se o režijní a dramaturgickou chybu. Materiál (loutka) je svým způsobem vlastně forma zcižení - možnost odstoupení. To, co jsme viděli, je vlastně v podstatě činohra, ale s loutkou v ruce. Například postava Seppa je vlastně jakési zpoždění v čase (zmeškal odchod), které zafunguje v nalezení dítěte. Tady to nenastalo.

Sympatický potenciál mladých lidí, je vidět, že tomu věří.

PES

VHLAVĚ DRÁT PRAHA

Obsah představení:

"Je to na člověka moc, být někde příliš dlouho", řekl si jednoho dne starý Podej sekuru. A tak prodal dům a všechno v něm a vydal se se svými dětmi na cestu plnou dobrodružství a snů.

Hrají: Láďa Mrklas, Ivanka Mrklasová, Petra Martinovská, Veronika Malá, Martina Hornová, Marek Buchta

Režie: Marek Buchta (Vítězslav Pilmaier, Alžběta Dvořáková)

Scéna: V HLAVĚDRÁT

Hudba: Vítězslav Pilmaier

Hudební doprovod: Oldřich Hurych

O souboru:

divadlo v HLAVĚDRÁT: forma občanského sdružení. Existuje dva roky. Na Chrudimi jsme podruhé, ale poprvé v oficiálním programu. Hrajeme pro všechny věkové kategorie - od dětí po dospělé

Hodnocení krajské poroty redakce neobdržela.

Chrudimští kadeti

A co vaše děti? (dětský seminář)

Dětský seminář je již zaběhlou formou trávení času pro děti rodičů, kteří se přijeli zrekreovat, zařadit si, zahrát, atd. na Loutkářskou Chrudim. Ale letos poprvé se v rámci tohoto semináře realizoval "výzkum dětského vnímání". Chtěli bychom poděkovat všem rodičům, kteří nám svěřili své děti. Byly skvělé a ukázaly nám spoustu věcí, kterých jsme si kolikrát ani nevšimli, natož abychom byli schopni je uchopit.

Jitřenka Brno: Drak

Brněnský Drak byl první pohádka (druhé představení), které děti viděly. A už v reakcích na ni se ukázala některá specifika dětského vnímání divadla. Děti jsou ochotny přistoupit na spoustu věcí, ale musí mít nějaké opodstatnění, nějaký význam, musí být důležité pro vybudování struktury inscenace atd. Je-li nějaká věc (postava, epizoda, ...) přítomna bez takového opodstatnění, je přijata negativně. V představení brněnské Jitřenky k něčemu takovému došlo. Zpočátku se loutkáři vyjadřovali skrze loutky, ale potom došlo k rozdvojení loutek a mluvičů. Mluviči vyšli dopředu a začali k dětskému divákovi promlouvat sami za sebe, jako herci. Loutky se tak ocitly stranou a pro děti se staly věci "zbytečnou". Jedna malá dívka to přímo formulovala tak, že ty "loutky tam vlastně vůbec

nemusely být". A takových "zbytečných" věcí bylo v představení ještě několik, např. strašidla a strašidelné "oči" na hradě. Děti těžce nesly i to, co se stalo s drakem. Drak jim vůbec nepřipadal strašidelný. Naopak. Byl zřejmě nejsympatičtější postavou v celé inscenaci. A to, že chtěl sežrat Kašpárka? Vždyť "drak taky musí něco jíst". Starší děti dokonce mluvily o "neetickém" konci a o "týrání zvířat".

Říše loutek Kroměříž: Kolíbá se velryba

Na téhle pohádce se projevilo, že děti v dětském semináři mají větší divadelní zkušenost, než obvykle mívají jejich vrstevníci. Vzhledem k svému věku (nejmladším je sedm) cítili, že jsou ze strany souboru podceňovány. Představení podrobily "kritické analýze". Přišlo jim to "docela dobrý", ale "moc barevný a přeplácáný" (sedmiletá holčička). Starší postrádali dramatický spád. Vadilo jim, že šlo vše příliš snadno. Chyběl jim dramatický konflikt a napětí nejen dějové, ale hlavně napětí a dynamika ve vztazích jednajících postav. Lyrická podstata inscenace zůstala nepochopena. Je zajímavé, že děti vůbec nepostřehly, že se jednalo o "moře nápadů". Z toho možná plynou i jejich výhrady. Nechápal, jaký to celé mělo smysl. Je ale třeba připomenout, že to bylo představení pro předškolní děti, tedy pro děti mladší.

Střípek Plzeň: Cikánské princezny

Přijato bez výhrad. Všechny děti byly představením nadšené. Vůbec nepostrádaly střet dobra a zla, tak typický pro pohádky v naší kulturní tradici. Velice dobře "vyhmátly", že hlavním tématem bylo porušení řádu světa a že porušení tohoto řádu se neobejde bez následků. Cítily zákonitost toho, co se stalo, a byly přesvědčeny, že to nemohlo být jinak. Oriáš byl "spravedlivý", byl pro ně ztělesněním osudu. Všechnu vinu tedy nesla matka. Bylo sympatické, v jaké míře se dokázaly ztotožnit se světem, ve kterém vše musí zachovávat svůj řád. Nevyhnutelnost osudu chápaly jako přirozenou a správnou věc. Každý musí nést odpovědnost za své činy. Když jsem potom sledovala reakce některých dospělých, tak mě napadlo, že ty děti se v chápání inscenace instinktivně dostaly o rovinu dál. Máte chytré děti, páni loutkáři.

OPAL Opava: Křesadlo

Další z řady docela milých pohádek (pro mladší, starší ji vzaly méně). Výhrady měly pouze proti jednotlivostem. Opět vadily věci "zbytečné". "Štvalo" je, když se najednou uprostřed představení vedle loutek začaly hrát herci (králova garda). Ale vzápětí si to zdůvodnily technicky (!) ("no jo, jak by vlastně nesla loutka loutku? Voni to tak asi museli udělat.") Ovšem proč v podstatě bezdůvodně usekl Vojáček čarodějnici hlavu, tak na to nepřišly. Pro mladší děti to byl šok. Dokonce to formulovaly tak, že Vojáček

byl zlý. Ani psi nepadli dětem příliš do noty. Unikalo jim, proč byli tři, když byli vlastně "úplně stejný". Navíc jim místy pohádka přišla zdoluhavá.

Divadlo loutkových omylů Cvikov: Kocour v botách

Děti ocenily jasné motivace a dostatečně průhledné vztahy. Přitom to nebylo ani didaktické, ani popisné. Děti přijaly hru herců a loutek vedle sebe. Tady to bylo na místě. Velice dobře postřehly "dvojího" kocoura: pasivního kocoura na začátku, který si povídá se zvířetem (oslem) a jednajícího kocoura, který pomáhá člověku (Francoisovi). Menší děti si také více všimly "existenciálních" rozhovorů o smrti (kocour a osel), ale už si neuvědomily, že kocourova pasivita souvisela s jeho "úředním zařazením" mezi neživé věci (v závěti).

Podivni Podivín: Skákavá princezna

Děti se výborně bavily. Dokonce jim ani nevadilo, že princ chtěl princeznu opustit, protože si myslel, že "to skákání má vrozený". Přišlo jim to jako dobrý vtip.

AŤSI Hradec Králové: Malý Alenáš

Pro malé děti to bylo milé představení. Ale nevěděly, proč se chtěl Alenáš vrátit mezi lidi. Vůbec si nevšimly, že se s ním během pohádky stala nějaká změna. Nejstarším dětem se to příliš nelíbilo. Nepřipadalo jim to jako divadlo, ale jako "divadelní pásmo".

SšS Tatrmani: Sežrané spisy

Při dětském "rozboru" jedno z nejzajímavějších představení. První reakce dětí byly rozpačité. Cítily z představení energii, která je znepokojovala, "mysl" ale nedokázaly uchopit. Říkaly, že tomu nerozuměly, ale při přehrávání se instinktivně zaměřily na scény klíčové. Velice dobře vycítily místa, ve kterých šlo "o život" a o věci pro lidský život podstatné. Obrazně i doslova: bylo až k neuvěření, s jakou chutí přehrávaly morbidní scény, které si velmi dobře pamatovaly. Jednotlivé "příběhy" uchopily snadno, ale celek pro ně zůstal tékavým pocitem. Je zvláštní, že víc než výtvarné metafory dětem utkvěla "slova". Byly schopny doslovně citovat poměrně dlouhé pasáže z Wenischova textu. A nebylo to v žádném případě bezduché odříkávání. Naopak velice dobře věděly, o čem je řeč. a tak dál. O tomhle představení by se toho dalo napsat ještě hodně. Ale koho to zajímá, ať se zeptá dětí, ty to vědí nejlíp.

(Jenom tak pod čarou. Na tomhle představení se projevilo, že u nejmenších dětí ještě fungují ochranné "filtry". Ve chvíli, kdy se v představení objeví něco příliš rušivého a nepřijatelného pro jejich "svět", tak mají "okno").

VHLAVĚDRÁT Praha: Cesta do Ertepelska

Další znepokojivé představení. Ale tohle na milost

vzaté nebylo. Tahle inscenace se z dětí nelíbila nikomu. Problém byl už v tom, že děti nebyly ochotny přistoupit na myšlenku, že je možné jen tak opustit domov (pro ně to nebylo primárně hledání nového domova, ale opuštění toho starého). Stále se ptaly, proč si koupili lístek jenom tam a proč ne i zpátky, nechápaly, proč člověk musí rozprodat všechno majetek, aby mohl odejít do Ertepelska atd.

Některé děti měly pocit, že Podej sekyru se svými dětmi vlastně nikam nejel, že stále zůstaly na stejném místě. Odchod do Ertepelska si ztotožnily se smrtí. Přišlo jim, že postavy nevyvíjely žádnou aktivitu ("oni domeček nerozprodaly, byl jim rozebrán nad hlavou"). Mnohé obrazy pro ně byly příliš abstraktní a chaotické: nedokázaly se v nich vyznat (nevěděly, proč se země Skrz naskrz jmenuje Skrz naskrz, nepochopily ani prasátka: proč tam byli, akce a to, co se říkalo, jim nešlo dohromady atd.). Větším vadilo, že se šlo tolik po textu, že se zbytečně opakovaly některé věci. A tak by se dalo pokračovat ještě dlouho.

ZUŠ Žerotín Olomouc: Třináctery hodiny

Pohádka se celkem líbila. Některé věci zůstaly nepochopeny (co se vlastně stalo před těmi sedmi lety, proč tam byla kropucha atd.). Ve výhodě byly děti, které znaly literární text. Pro ostatní to nebylo dostatečně jasné.

C Svitavy: Bláhové pohádky

Bláhové pohádky se našim bláhovým dětem líbily. Další představení přijaté bez výhrad. Sedmileté děti se v některých příbězích trochu ztrácely, ale děti devítileté (pro které teprve představení mělo být) se orientovaly velice dobře. Na ničem jsme je "nenačapali". A z písniček byly nadšené. Zajímavé bylo, že jedné dívence připadalo, že zajičci vlastně nikam neodjeli, to jenom Brambora byl slepý a neviděl je. A Brambora byl pro ně slepý jen někdy. když vyprávěl příběhy, tak viděl velmi dobře. A stejně dobře viděly i vaše děti.

PIKI Pezinok: O devíti měsíciích

Krásné, chytré, veselé. Děti byly nadšené, spokojené. Tvrdily, že všemu rozuměly. Kdo ví v kolika rodinách se po divadle vedly "osvětové rozhovory". Vážně, vzaly to skvěle.

Tak ještě jednou díky a ještě je někdy přivezte.

Ahoj Ivona a Jirka

Seminář A.

Andula Přízková a Vendula Anthová
Kramářská píseň z Chrudimska

Poslouchejte lidé milí
co se stalo v danou chvíli
v jednom městě dalekém
strašným drakem prokletém

Město má Ch. v emblému
čelí tomu problému
kdo do města přijde
toho drak sežere

Nejradši má loutkáře
tak od 1. července
6 dnů městem putuje
a na loutkářích houduje

Už 44. rok má z něho
to město šok
A loutkáři sežraní
straší všechny občany

Rudolf Hancvencel, Jan Telenský, Petra Polanská

Už jsem taky v pekle (rakvičkárna)

(B) Ach, já stará babička

bolí mě nejedna nožička,
asi mě čeká rakvička. (zakopnutí)

Kašpárku, ty milý hochu,
pomoz, prosím, aspoň trochu.

(K) Pomohu rád, babičko,
vyber si, zda nebičko, či peklíčko,
je tam pěkné teplíčko.

(B) Ach, to jsem se lekla!

(K) Babo, půjdeš do pekla (činel, dušička)

(D) Kde je moje babička,
čeká doma rakvička.

(V) Kašpar na to vztekle.

(K) Baba už je v pekle.

(D) Chci vidět svou babičku,
určitě je v nebičku.

(V) Kašpar zase vztekle.

(K) Setkáte se v pekle! (činel)

(Č) Tvá chvíle již nastala,
lalalala tralala.

(K) Chich, achich, já se bojím.

(Č) To je skvělý, o to stojím. (honička)

(V) Mrtvý kašpar vztekle.

(K) Už jsem taky v peklé...

Volno

Tentokrát na diskuzi chcipl pes. Tedy přesněji, usnul tak hluboce, že si ho pániček musel odtáhnout. Nechtělo se mu vstávat.

Okruh témat, o kterých jsme se bavili, vymezila tři představení: Tulák domeček, Strašidýlka a Třináctery hodiny. Všem bylo společné, že to bylo divadlo dětí. V představeních navíc účinkovaly děti tří věkových kategorií (7 až 18 let). Nastolené téma znělo : Práce s dětskými divadelními soubory.

V úvodu se debata točila kolem problému rozdílu mezi dramatickou výchovou, která slouží k dokonalejšímu uchopení učiva (je tu výhoda toho, že dochá-

zi k sdělování jednáním) nebo bývá někdy využívána terapeuticky, a na druhé straně dramatickou přípravou, která vede ke tvaru (inscenaci) sdělovanému jiným lidem (divákům). Rozumně byla zkonstatována potřeba obou typů dětského divadla. Upozorněno bylo na nutnost souladu s poznáním dítěte a vysloven postřeh, že se vzrůstajícím věkem roste potřeba "zdivadelnění " (tedy dovedení do divadelního tvaru).

Další část byla tak trochu věnována představení Tulák domeček, které bylo označeno za perfektní a zdůrazněn především moment, že herci - děti na jevišti měli " osvobozující " projev, kdy na jevišti skutečně existovaly a jednaly, byl jim vytvořen dostatek prostoru, kde mohly být pravdivé.

Diskuze kolem Strašidýlek (i Třinácterych hodin) otevřela problém výběru textu a potažmo tématu. Použité texty byly označena za trochu " nevhodné" z hlediska dramatičnosti. Otevřela i problém přístupu k dětskému herci. Definovány byly dvě cesty:

1. Pedagogické projití (pečlivé a dlouhé) celé cesty k inscenaci. Je tu výchovný moment, který jde dovnitř dítěte, a moment , kdy ven (k divákovi) jde výsledný tvar. To posledně řečené platí i pro jakoukoli divadelní práci s dětmi.

2. Direktivní, režijní přístup, kdy děti divadlo prostě " zahrají."

Podstatné tu je, aby si dítě mohlo svou cestu vybrat. Každému může vyhovovat něco jiného.

Další téma otevřela otázka směřovaná k autorům inscenací: Kolik do výsledného tvaru vložily děti? I když se otázka ukázala nesprávně položenou, vyprovokovala pohled do zákulisí práce s dětmi. Za zaznamenání stojí věta , že při práci s dětmi je třeba "dát se inspirovat dětmi, ale nikoli v racionální rovině."

Problém opakovatelnosti - dětský herec má problém s reprizováním, musí být před každou reprizou znovu a znovu motivován a člověk si musí neustále uvědomovat, že může jít leckdy o maličkosti (třeba láhev limonády) a že dospělácké motivace tu tak úplně nefungují. Neustálá motivace je nutná i při práci s dětmi, neboť ony si nejsou schopny svoji motivaci vybudovat v sobě.

A to už je závěr. Diskuze byla opět bohatá a já jsem rozhodně nedokázal zapsat vše, ale doufám, že to hlavní jsem obsáhl. Musím ještě poznamenat, že diskuzi tentokrát za porotu provokoval pan Slavík, a rozloučit se s vámi, protože zítřejší diskuzi už nebude možné v Šifle Oháru zaznamenat.

Jaroslav Jr. Stuchlík

P.S.: Musím ocenit dva momenty spojující všechny diskuze: Zvolený klíč k debatám umožnil (i když ne vždy) bavit se o tématu " divadlo", a to zajímavě a ne" hádavě", jak se to někdy stává. Je rozhodně pod-

JITŘENKA Brno:	8	24	63
F.Čech - DRAK	☺	☹	☹
SšS TATRMANI	39	47	19
I.Wernisch - SEŽRANÉ SPISY	☺	☹	☹
OPAL Opava	13	39	34
CH.Andersen, M. Halámková - KŘESADLO	☺	☹	☹
ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž	16	25	44
I.Peřinová - KOLÍBÁ SE VELRYBA	☺	☹	☹
STŘÍPEK Plzeň	96	10	1
I.Faitlová - CIKÁNSKÉ PRINCEZNY	☺	☹	☹
VHLAVĚDRÁT Praha	24	34	42
C. Sandburg, M.Buchta - CESTA DO ERTEPELSKA	☺	☹	☹
Divadlo loutkových omylů Cvikov	41	46	16
Ch. Perraut, P. Cmíral - KOCOUR V BOTÁCH	☺	☹	☹
PODIVÍNÍ Podivín	53	40	15
L. Dvorský - SKÁKAVÁ PRINCEZNA	☺	☹	☹
AŤSI Hradec Králové	6	56	47
I. Vyskočil, P.Polák - MALÝ ALENÁŠ	☺	☹	☹
ZUŠ ŽEROTÍN Olomouc	30	51	32
J. Thurber, I. Němečková - TŘINÁCTERY HODINY	☺	☹	☹
C SVITAVY	83	30	8
C. Sandburg, B.+ K.Šefrnovi - BLÁHOVÉ POHÁDKY	☺	☹	☹
DUHA Polná	21	50	16
J. Čapek, P.Vaněk, J.Smejkalová - O PEJSKOVI A KOČIČCE	☺	☹	☹
ZUŠ Žamberk	43	30	15
O. Hejná, O. Strnadová - TULÁK DOMEČEK	☺	☹	☹
ZUŠ Děčín	16	68	19
G. Ruck - Pauqétová, J. Štrbová -			
KDYŽ SEDÍ MĚSÍC NA STŘEŠE	☺	☹	☹
KAPKA Plzeň	16	44	39
V. Dyk, D. Jandová - KRYSAŘ	☺	☹	☹

Bez ohledů na odnocení poroty jste rozhodli Vy, diváci, právě takto. Zkusme se zamyslet, o čem, jak, proč, komu... a příště tedy v roce 1996 zase

X	česká	nářečně	nicnedě-	X	zájmeno	letí	X	součást	obložení	SPZ Brati	odspodu	platidlo
X	pol.strana	jenom	lání	X		dolů	X	ločí	stěn	slava		Indie
maďarsky				primát			st.hud.nást					
jedn. dělky				uhl.sodný			nevěrec					
Tajenka 1												
usušená					?-1					inic.herečky		
tráva					bur.system					zkr.deníku		
X	Tajenka 2											
X	Tajenka 5											
hud. zkrat.		d.Samuel				?-2						
piano		kout				lov. nůž						
důlní				já	TV progr.			dlouhé i		sol.stabib.		
pracoviště					buň.výrůst.			nábřeží		vstup		
solmiz.			prales				inic. jména		Voj.akademie			postava z
slabika			ž.jméno				rež.Zeman		Rožňava			Saturnina
papoušek							list papíru				řím. 1000	
							karet. hra				výr. čerpad.	
dlouhé		Tajenka 3										
i		útok										
čínská				nář. jak				šp. vycho-	římsky 549			
jed. dělky				staroček				vatelka	táz. zájm.			
sicilská					X	rusky jak				asijská hra		
sopka					X	římsky 500				nic		
přirovnání					Tajenka 4							
					Rakousko							
X	dosna					obyvatel				české		

V tajence: " Zase nadešel den rozloučení a na celý dlouhý rok nás rozdělí, a tak....

Pomůcky:

?-1- SPZ Domažlic a Trnavy

?-2-2xA +2xN+nic+ římsky 500

KAI, PHIGYS, OEL, ETE, KOBZA, TYLA, ADHADA, RAO, OHAD, KANA

Kvízy

Rumcajs, Manka a Cipísek jsou členové slavné jičínské loupežnické rodiny. Kdo jim dal výtvarnou podobu ?

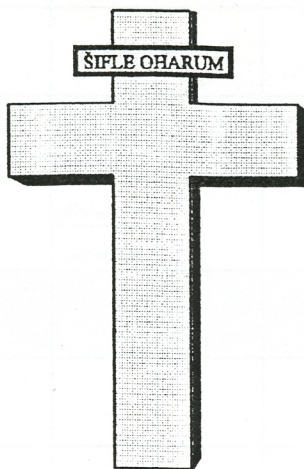
- Václav Čtvrtek
- Radek Pilař
- Jan Čadek

Autorem nestárnoucí rytířské veselohry o čtyřech jednáních z roku 1817 Hadrián z Římsů je ?

- Josef Kajetán Tyl
- František Ladislav Čelakovský
- Václav Kliment Klicpera

Kterou z těchto her napsal spisovatelů Jaroslav Vrchlický ?

- Lucerna
- Noc na Karlštejně
- Zvíkovský rarášek

Motto:
Neplačte již
neb myšlénka zasetá ...

Odpočívej v pokoji
Amen

Částečně zarmoucení a částečně s úlevou,
oznamujeme všem čtoucím, že si právě dnes
naposledy vydechla Vaše a naše drahá redakce.

Budiž Vám útěchou, že příliš netrpěla.
S úsměvem na rtech a silná přála všem dobré.
Svým nástupcům odkázala své dobré jméno.

S naší drahou se rozloučíme dnes, na pietním
místě v Modré Hvězdě, po zakončení L.CH.

Jménem pozůstalých
pozůstalí

KOMERČNÍ BANKA^{a.s.}

OFICIÁLNÍ PARTNER LOUČKÁŘSKÉ CHRUDIMĚ